

Лисичетата. О, добре дошли!

(Лисичетата, мечетата, вълчетата, зайчетата и катеричките играят, а Кумчо Вълчо и Кума Лиса седят на страна и ги гледат. Въ гората се чува остра кашлица и силна кихавица. Всички се стресват. Кума Лиса и Кумчо Вълчо се изправят предпазливо. Кашлицата се повтаря).

Едно лисиче. Какво е това?

Второ лисиче. (Затичва се). Чакайте да видя и ще ви обадя.

Кума Лиса. Стой тукъ! Бжди предпазливо да не отнесешъ съчмитѣ. (Отива на пръсти. Следъ нея тръгва на пръсти и Вълчо).

Кума лиса. (Връща се бързо). Ловецъ!

Вълкътъ. Пижо Воденичарътъ!

(Всички се разбѣгватъ).

Пижо Воденичарътъ.

(Пиянъ, съ пушка увиснала на рамото му. Цѣлка огънь съ огнилото си).

Лиса, Лиса, Лисана,

Ще ми влѣзешъ въ капана...

Ти се скривай

И хитрувай,

Както щешъ

Се преструвай.

Мойта пушка не лъже,

Мойто око не мами...

И ти, Вълчо, гладнико,

Ти проклети крѣвнико,

Прави, струвай какво щешъ,

Нѣма да се отървешъ —

Че на старостъ ми се носи

Кожухъ вълчи.

(Хваща огънь и запалва лулата. Пуши и се озѣрта наоколо).

Мирише ми на лисича вѣра тждѣва... Ахъ, ахъ, кумичке,

ти си ме подслушвала и си се присмивала...

Чакай, чакай, чакай, ще ми паднешъ въ ржчичките.

(Излиза, като се клатушка и пѣе):

Трала-ла, трала-ла.

Е линъ Пелинъ.

(Пѣе и се глуми.)

(Всички се стресват и се изправят.)

(Всички се глумят.)